

РЕШЕНИЕ

№ 328

гр. Варна, 01.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 6 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Радостина Методиева

при участието на секретаря Величка М. Велчева
като разгледа докладваното от Радостина Методиева Административно
наказателно дело № 20233110200306 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН по жалба на „Порше лизинг БГ“ ЕООД, ЕИК 131283654 със седалище в гр.София, подадена чрез адв. С. Ш. от САК, против ЕФ Серия Г № 0028055 издаден от ОД МВР – Варна с който за нарушение на чл. 483, ал.1, т.1 вр. чл.638, ал.1, т.2 от КЗ на ЮЛ е било наложено адм. наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000лв..

В жалбата се сочи, че ЕФ е незаконосъобразен и неправилен, излагат се твърдения за липса на извършено нарушение и се отправя искане за неговата отмяна.

В съдебно заседание за въззивното дружество, редовно призовано, представител не се явява. По делото са постъпили писмени бележки от адв. Ш. в които същият прави възражение за подсъдност, а алтернативно изразява становище за незаконосъобразност на ЕФ и отправя искане за неговата отмяна както и такова за присъждане на направените по делото разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание не изпраща представител. По делото са постъпили писмени бележки от ю.к. Л., в

които същата изразява становище за неоснователност на жалбата. Сочи, че при издаване на ЕФ не били допуснати съществени нарушения на процес. правила, а нарушението било безспорно доказано, както и че същото не било маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, а в условията на алтернативност и при отправено искане от ответната страна за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение моли за присъждане на такова в минимален размер.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от **фактическа страна** следното:

Въззивното дружество „Порше лизинг БГ“ ЕООД, ЕИК 131283654 притежавало т.а. „Ауди А6 АВАНТ“ с рег. № СВ0716НН. За посоченото МПС имало сключена застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите и злополука“ със ЗАД „Армеец“ със срок на покритие от 00:00ч на 26.03.2020год. до 23:59ч на 25.03.2021год.

Електронен фиш Серия Г № 0028055, издаден от ОД на МВР-Варна, е съставен за това, че на 13.02.2021г., в 15:35часа в гр.Варна по бул. „Цар Освободител“, до автосервиз „Стъни Ауто“, в посока на движение към бул. „Хр. Смирненски“. Нарушението установено с АТСС (ARH CAM S1) с МПС Ауди А6 с рег. № СВ0716НН е установено нарушение на кодекса за застраховането заснето с автоматизирано техническо средство/система № 11743с9.

Като собственик на МПС-то в ЕФ било вписано въззивното дружество „Порше лизинг БГ“ ЕООД, ЕИК 131283654.

На горепосочената дата системата за видеоконтрол –АТСС (ARH CAM S1) № 11743с9 била монтирана на бул. „В. Левски“ срещу бл. 62 в ж.к. „Чайка“ като контролирала движението на МПС в посока от бул. „Осми приморски полк“ към бул. „Княз Борис І“ и била въведена в експлоатация в часовия интервал от 15:30ч. до 17.00ч.. За горното бил изготвен протокол за използване на АТСС.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на всички събрани в хода на съдебното следствие писмени и веществени доказателства, които се кредитират от съда изцяло като взаимнодопълващи се и кореспондиращи по между си и не налагат различни правни изводи.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните **правни изводи**:

Съдът намира, че жалбата е процесуално допустима, подадена е в законоустановения срок по [чл. 189, ал. 8 от ЗДП](#), с оглед липсата на безспорни доказателства за връчване на ЕФ, и от надлежна страна. Разгледана по същество, същата се явява основателна по следните съображения:

С ЕФ въззивникът е наказан за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 от КЗ. Съгласно посочената разпоредба договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което: притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение; това изискване не забранява и всяко друго лице, различно от собственика на моторното превозно средство, да сключи застрахователния договор. За неизпълнение на това задължение е предвидена и съответна санкция в разпоредбата на чл. 638, ал.1 от КЗ: глоба от 250 лв. – за физическо лице и имуществена санкция от 2000 лв. – за юридическо лице или едноличен търговец. Съгласно ал.4 на същия член когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1. Според разпоредбата на чл. 647, ал. 3 КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в [Закона за движение по пътищата](#). Електронният фиш се изпраща на собственика на моторното превозно средство с препоръчано писмо с обратна разписка. Собственикът е длъжен в 14-дневен срок от получаването му да заплати глобата или имуществената санкция по [чл. 638, ал. 4](#) и [б. Член 189, ал. 5 от Закона за движение по пътищата](#) не се прилага. Горните разпоредби идват да покажат, че принципно е допустимо издаване на ЕФ за нарушение на КЗ при установено и заснето

управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. В тези случаи КЗ препраща към условията и реда за издаване на ЕФ предвидени в [Закона за движение по пътищата](#).

Легалната дефиниция на понятието „електронен фиш“ се съдържа в § 1 от ДР на ЗАНН, възпроизведена и в § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП. Електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. От това произтича, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. Следователно изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДП реквизити, към които препраща и разпоредбата на чл. 647, ал. 3 от КЗ. В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което е сторено в случая. В обжалвания електронен фиш са посочени още мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размера на глобата, срокът, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш съответства на утвърдения от министъра на вътрешните работи.

Въпреки това обаче в електронния фиш липсва описание на нарушението, което също е един от задължителните реквизити съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДП. В конкретния случай нарушението не е описано нито от фактическа, нито от правна страна. Посочено е само, че е „установено нарушение на КЗ“, което очевидно не води до яснота на повдигнатото обвинение и няма как да бъде прието за описание на деянието което според АНО съставлява адм. нарушение и за което се налага санкцията. По същество в ЕФ не е описано нито едно действие, което се твърди да е

извършено с автомобила, собственост на въззивника, а наказващият орган се е ограничил само да отрази, че е установено нарушение на КЗ. КЗ обаче предвижда множество и различни нарушения. В ЕФ не е посочено в какво се изразява самото нарушение, т. е. липсва описание на съставомерно деяние (съставляващо административно нарушение, в частност – по [чл. 638, ал. 4](#) вр.ал.1 вр. с [чл. 483, ал. 1 от КЗ](#)), като дори и цитираните по-горе норми не са посочени в него. При това положение очевидно ЕФ не отговаря на изискванията на [чл. 189, ал. 4, изречение второ от Закона за движението по пътищата](#) („Електронният фиш съдържа... описание на нарушението... „), към който препраща [чл. 647, ал. 3 от КЗ](#). По този начин както за твърдения нарушител, така и за съда остава напълно неясно какво се твърди всъщност да е извършено от него. Следва да се посочи, че заснемането с калиброван системa няма как да замести описанието на деянието за което се дири отговорност. В тази връзка едно описание в смисъл „управление на МПС за което няма сключен и действащ договор за застраховка ГО на автомобилистите“ би било достатъчно за да се приеме, че изискването на закона за описание на нарушението е изпълнено.

Липсата на описание на нарушението, като елемент, който индивидуализира нарушението, по ясен и категоричен начин, винаги съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като пряко рефлектира върху правото на защита на нарушителя. Посоченото нарушение на процесуалните правила ограничава възможността нарушителят да разбере в извършването на точно какво нарушение е обвинен, поради което и е достатъчно основание за отмяна на ЕФ. В горната насока е и достатъчно обилна и константна съдебна практика на АС Варна – Решение № 358/02.03.2020год. по КНАХД № 48/2020год.; Решение № 339/27.02.2020год. по КНАХД № 3528/2019год.; Решение № 360/02.03.2020год. по КНАХД № 114/2020год. и др.

Що се касае до направеното в писмените бележки на процес. представител на въззивника възражение за подсъдност, то очевидно не се споделя от настоящия съд с оглед приетата за разглеждане жалба като в тази връзка следва да бъде отбелязано, че позоваването на нормата на чл. 133 от НПК е неуместно. Това е така тъй като нормата касае подсъдност при обжалване на индивидуални административни актове, а ЕФ не е такъв акт.

Както бе посочено по-горе в мотивите електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции, който се приравнява едновременно към АУАН и НП. Съобразно Тълкувателно постановление № 2 от 19 май 2015 г. по тълкувателно дело № 2 по описа за 2014 г. на ВКС, Общото събрание на Гражданска колегия на ВКС и Първа и Втора колегия на ВАС, дейността по административно наказване по естеството си е правораздавателна дейност на администрацията, насочена е към разрешаване на правен спор, възникнал по повод на конкретно сезиране, при спазване на състезателно производство в условията на независимост и самостоятелност на решаването. Тя е свързана със защитата на реда в областта на държавното управление по аргумент от чл. 6 от ЗАНН и представлява санкционираща управленска дейност. Наред с другите правни форми на изпълнителна дейност - правотворческа, правоприлагаща и договорно-правна, класифицирани според предметно им съдържание и цел, тя представлява форма на административна /изпълнителна/ дейност, извършва се по административен ред чрез властнически метод, въз основа на законово предоставена административнонаказателна компетентност. Н П /ЕФ/, като резултат от упражнената дейност по административно наказване също представлява по естеството си правораздавателен акт, той не се издава по реда на АПК и не носи белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК.

За пълнота на мотивите съдът намира за нужно да отбележи още, че приложените към АНП писмени и веществени доказателства, не сочат на извършено нарушение на КЗ, а именно на нарушение по чл. 638, ал.4 вр. ал.1 от КЗ и то извършено на посоченото в ЕФ място.

На първо място видно от приобщения по делото протокол за използване на АТСС рег.№ 819р-3807/15.02.2021год. и приложената към него снимка от разположение на АТТС, на 13.02.2021год. в 15:35ч., техническото средство с което е посочено в ЕФ че е регистрирано, установено движение на автомобил с рег. № СВ0716НН е било разположено на място съвсем различно от посоченото в ЕФ. Било е разположено на бул. „В.Левски“ срещу бл. 62 в ж.к. „Чайка“, което място е почти в другия край на гр. Варна спрямо мястото посочено в ЕФ – бул. „Цар Освободител“ срещу автосервиз „Стъни Ауто“.

На следващо място след извършена справка в публичния регистър на

ГФ съдът констатира, че към 13.02.2021год. за МПС с рег. № СВ0716НН е имало активна застраховка „Гражданска отговорност“. Същата е била с начална дата на покритие 26.03.2020год. 00:00ч и крайна такава 25.03.2021год. 23:59ч.

С оглед на всичко изложено по-горе съдът счете, че атакувания ЕФ е издаден при допуснати груби нарушения на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон. Същият се явява незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен.

Що се касае до изложеното в писмо от началника на сектор ПП при ОД на МВР Варна УРИ 819000-10003/2023год., че към момента ЕФ бил анулиран в АИС АНД на МВР и приложената към преписката разпечатка от АИС удостоверяваща този факт съдът намира за нужно да отбележи, че анулирането на ЕФ в АИС АНД в случая е без всякаква правна стойност. Както бе посочено по-горе в мотивите ЕФ е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции като кой може да анулира ЕФ и в кои случаи е изрично посочено в ЗДП, в частност в нормата на чл. 189, ал.6 от ЗДП, доколкото ал.5 на същия член не важи за ЕФ издадени за нарушения на КЗ. Съобразно цитираната по-горе разпоредба на чл. 189, ал.6 от ЗДП ЕФ може да бъде анулиран само от Директора на ОД на МВР когато от събраните доказателства е установено, че МПС-то е било обявено за издирване или нарушението е извършено с МПС със специален режим на движение. Данни за анулиране на ЕФ от директора на ОД на МВР Варна по делото липсват, а и очевидно конкретния случай не попада в хипотезите цитирани по-горе.

По разноските.

Разноски се претендират от двете страни в процеса като и двете искания са направени своевременно.

По искането на въззиваемата страна.

С оглед крайния изход на делото (ЕФ подлежи на отмяна) отправеното от страна на процес. представител на въззиваемата страна искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява неоснователно. В тези случаи разноски не и се дължат.

По искането на въззивното дружество.

С оглед крайния изход на делото съдът счете, че разноски на въззивника се дължат съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал.1, от ЗАНН, вр.

чл. 143, ал.1 от АПК.

В случая въззивникът е представил доказателства за направени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 539.81лв. с ДДС (449.84лв. без ДДС). В тази насока са представените фактура № 5559/16.01.2023год. и извлечение от банкова сметка удостоверяващи, че сумата е била платена от въззивника на адвокатското дружество, което е упълномощено да го представлява по настоящото дело. И като взе предвид, че договорената и заплатена от въззивника сума за адвокатско възнаграждение без ДДС е по-ниска от размера на минималното адвокатско възнаграждение за този тип дела определен в чл. 18, ал.2 вр. чл. 7, ал.2, т.2 от Наредбата №1 от 09.07.2004год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът счете, че направеното от страна на процес. представител на въззиваемата страна искане за определяне на разноски в по-нисък размер се явява неоснователно, а на въззивника следва да бъдат присъди разноски за адвокатско възнаграждение в пълен размер – 539.81лв. с ДДС. Посочената по-горе сума следва да бъде заплатена на въззивника от ОД МВР Варна.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ЕФ серия Г № 0028055 от 13.02.2021год. издаден от ОД на МВР Варна с който на „Порше Лизинг БГ“ ЕООД, ЕИК 131283654, със седалище и адрес на управление гр.София ж.к. „Младост 4“комплекс БПС, Бизнеспарк София №1, вх.А, ет.2 за нарушение на чл. 483, ал.1, т.1 вр. чл.638, ал.1, т.2 от КЗ е било наложено адм. наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000лв..

ОСЪЖДА ОД на МВР Варна да заплати на „Порше Лизинг БГ“ ЕООД, ЕИК 131283654, със седалище и адрес на управление гр.София ж.к. „Младост 4“комплекс БПС, Бизнеспарк София №1, бл. 12, вх.А, ет.2 **сума в размер на 539лв. с ДДС**, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Варненски административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____